

גבעות

גבעת חיים מאוחד

עלון פנימי ט"ג/8 ד' בסבת תשס"ג 12 בדצמבר 2002

מימי היקרה

קראתי בעיון את כתבתך "עצור - אור אדום" בנושא התחבורה. התרשמתי מאוד מהכנות והישירות בהצגת הנושא ואנסה להסביר לכולנו.

ההסבר, ככל שיהיה אמיתי ונכון - לא בהכרח ישכנע את כולם, אך אולי יקל ולו במעט על ההתמודדות והאתגר שבשינוי אורח חיינו.

ההליכה לשינוי משמעה, שהחבר הופך להיות אחראי על הוצאותיו, כמו גם להכנסותיו והמגמה היא למזער הוצאות משותפות ככל הניתן ולהפריט אותן, ביחד עם מהלך הפרטות והכנסות - בהסתייגות מהוצאות שהחברים החליטו להשתתף בהן, כמו: חינוך, בית שקמה, סח"ב, קלנועיות, בריאות, מרפאת שיניים וכו'.

פעילות חברת ההסעות חייבת להיות מאוזנת. אין לפעילות זו כל מקור תקציבי.

הסעות החברים מסובסדות כבר היום בחלק ניכר, וזאת על-ידי מאמץ אדיר שנעשה על-ידי משה בניק, למצוא לקוחות חיצוניים. נכון להיום יש מספר לא קטן של לקוחות חיצוניים ובשלב זה מספרם רק גדל.

דוגמה מספרית: רק בגין שעת עבודה של נהג - וזאת בתעריף של שכר מינימום - מדובר על עלות של 23 ש"ח/שעה, החיוב בגין קילומטר, נמוך בהרבה מהעלות האמיתית, שנעה כיום בסביבות ה-1.45 ש"ח/ק"מ.

התעריפים שנקבעו זמניים בלבד ולנסיעות הקבועות הם נמוכים מהמחיר לנוסע בתחבורה ציבורית. אני מניחה שבעתיד הקרוב המחיר שישלם החבר יהיה חייב לאזן את העלות והוא יתייקר בהתאם.

כל אחד מאתנו חופשי להשתמש בהכנסתו הפנויה בהתאם להעדפותיו. אחד מעדיף חוג נוסף לילד, השני צרכן גדול של חשמל, השלישי קונה בגדים ויש המעדיפים להשתמש בהכנסתם העודפת לנסיעות והדוגמאות הן רבות ומגוונות.

אני בטוחה שנדע להפנים כולנו גם את נושא הפרטת ההוצאות ושלמד לחיות, כל אחד מאתנו, על-פי הכנסתו וליהנות מהיתרונות של חופש הבחירה.

איילת מוזס

* * *

איילת היקרה
לאור תשובתך, אבקש לקיים דיון בהנהלת הקהילה עם כל הנוגעים בדבר, בו ניתן יהיה ללבן סוגייה זו באופן ישיר, ולא על גבי הגבעתון.
מימי

למרות בקשותיי הרבות מהנהלת הקהילה - איריס אופיר וחגית גורן - גם בגיליון הזה לא מתפרסם דו"ח מישיבות הנהלת הקהילה.

דינה רמגי

גבעות

הנהלה כלכלית

הנהלה כלכלית
ישיבה מס' 19 13 בנובמבר 2002

משתתפים: אריה קונסקר, אלעד דרך, יהודה גלר, יורם גור, אלון שפיצר, משה מרום, דוד עין דר, נדב דרך

חסרים: יואב קציר

יו"ר הישיבה אלון שפיצר

סעיף 4 - השקעה בנטיעת 25 - 30 דונם פאולוניה - הקדמת השקעות (נוספים ל-30 דונם שנטעו ב-2002) הקדמת השקעות ל-2003.
הוחלט:

א. אושרה נטיעת 30 דונם פאולוניה בשנת 2003 בעלות של כ-50,000 ש"ח.

ב. לקראת סוף שנת 2003 יובאו לדיון המשך הנטיעות והגדלת השטח.

ג. הביצוע יהיה בזמן הנדרש על-פי ההמלצות המקצועיות.

סעיף 5 - מצב כספי - מעבר לשינוי הוצג המצב הכספי של הפירמות, כאשר היתרונות השוטפים הועמדו על-פי היתרונות הנובעים מהפעילות בחודש אוגוסט בלבד:

חוב הקהילה למשק	584
חוב רפת לקהילה	19
חוב הודיה לקהילה	66
חוב לכל הרוחות לקהילה	15

סעיף 1 - אישור פרוטוקול ישיבה מס' 18 16.10.02

החלטה: אושר הפרוטוקול

סעיף 2 - הסכם פליכים - לימת - ערעור של נדב דרך - בהשתתפות יורם לב
החלטה:

1. אושר מחדש לתת ערבות לפליכים על סך 250,000 ש"ח

2. מול הערבות לפליכים תהיה ערבות צולבת של לימת לגח"מ

3. יתקיים דיון על תיאגוד - הדיון יוכן על-ידי אלון

סעיף 3 - מקור לאספקת אפרוחים להודיה פיטום - בהשתתפות גדי וולף

1. הקיבוץ יישאר בקשרי מסחר עם "רמית" עד להתבהרות המצב בענף ובחינת היתרונות בכניסת גרנות לא.ת.

ובכפוף לקבלת הנחות ושיפור התנאים.

2. לאלון וגדי יש מנדט לניהול משא ומתן עם ספק חלופי לאפרוחים, אם התנאים המסחריים לא יושפרו.

רשם: אלון שפיצר רכז משק

בדבריד אתה מתלונן כי אף פעם לא קיבלנו החלטות כלכליות, אלא רק חברתיות, ואלו הובילו אותנו למצבנו הגרוע, והנה, כשסוף סוף התקבלה תכנית השינוי, המבוססת על ראייה כלכלית והתנהלות לפי מציאות כלכלית ריאלית – יש לך טענות.

אפשר לעשות שינוי מתוך בחירה בקיבוץ מבוסס וחזק כלכלית, אך כשיש קיבוץ מדורדר וחלש כלכלית – **אין בררה, חייבים לעשות שינוי** ולעצור את השיטה הרצה במדרון. אנו בג.ח.מ, היינו בהחלט חזקים במירוץ הזה. להזכירך, כל כסף שהתקבל לאחרונה, עבר לתשלום חובות לספקים, ולמחרת נפתח מיד חוב חדש. להשוואת תנאי דיור – לא הגענו, ותשלומים עבור פנסיות לחברים לקו בחסר. קוצצנו וצומצמנו חדשות לבקרים. וכל זאת כתוצאה מהשיטה אליה אתה רוצה לחזור.

לדעתי, תפסנו את עצמנו ממש ברגע האחרון.

כפי שאני רואה את המצב, **הצלחנו בתוך חודשיים** לשנות את יחס החברים לעצמם ולמעמדם. פתאום חברים מקבלים אחריות. חברים שעד עתה לא השלימו יום עבודה, וכשכעסו על הקיבוץ – פתחו בשביתה ולא יצאו לעבודה, פתאום עובדים נהדר ואפילו מחפשים שעות נוספות.

עד ספטמבר היו עשרות חברים משובצים ע"י סידור העבודה במשרות בלתי נחוצות ובלתי מפרנסות. והנה עתה התייעלנו בענפים (אמנם תוך כאב רב) וחברים עברו לעבוד במשרות שבשיטה הקודמת אפילו לא התקרבו אליהן אלא העסקנו בהן שכירים. והנה, כשהאחריות והפרנסה מוטלים על שכמנו – פתאום הן טובות גם עבורנו. ואנו מתפרנסים מהן בכבוד.

ה"שינוי" מתחיל "לאסוף" את מיליון השקל שהסתובבו על ריצפת הקיבוץ מידי שנה. צריך לתת זמן להתארגנות השינוי, אם יש צורך בשיפורים – יש לעשותם בהסכמה. והעזרה ההדדית, מתוך כבוד, חייבת להיות בראש הסולם.

אני דווקא חושבת, ויודעת **כי רוב החברים מרוצים מהשינוי**.

שיטת רשת הביטחון אינה בטוחה לטווח רחוק. (אלא אם יצטרפו אלינו חברים צעירים חזקים.) אך חזרה לשיטה הישנה אינה מבטיחה כלל וכלל ביטחון כלכלי, להיפך, היא תמוטט אותנו מהר יותר וחזק יותר. היינו שם לפני חודשיים.

אז, **כולם לא היו מרוצים ואף לא ראו אור בקצה**. כתוצאה מכך חברים הגיעו לידי העלמת הכנסות, ורק קבלת תכנית השינוי עצרה את הגל שעמד להטביע אותנו.

אני מסכימה אתך כי החיים אינם קלים, וככל שמתבגרים קשה יותר לצבור פנסיה, אך בשיטה הקודמת בוודאי ובוודאי שאי-אפשר לצבור פנסיה, תמיד יש צרכים בוערים יותר. ככל שהקופה תהיה יציבה יותר ומלאה יותר – לפי התכנית עליה הצבענו, אזי יש סיכוי גדול יותר שנצליח לאזן את חיינו.

שאול, אל תילחם למעני ואני מקווה שגם לא נגדי.

הלוואי והיינו מפנים את האנרגיות שלנו לשיפור המצב, להרוויח יותר, לעבוד יותר. חיפוש דרכים לשוב אחורנית "לתקופת חליבת הקופה הציבורית" לא תושיע אף אחד ובעיקר לא את אלה הזקוקים לכך.

מסופר בתורה, כי בצאת ישראל ממצרים, כשמשה ניסה ליצור עם חדש, היו כאלה שלא היה בהם הכוח לכך, ולאור הקשיים אמרו: "ניתנה ראש (מנהיג) ונשובה מצריימה." אני מקווה שלא נגיע לכך.

נילי קפלן

רשת הביטחון למי? בטח לא לי!

אלון שפיצר, איילת מוזס, איריס אופיר, משה מרום -

בחוברת השינוי שכולנו קיבלנו נכתב **שרק מי שעבד במקום העבודה 12 חודשים רצופים יכול לקבל רשת ביטחון**, אך מה קורה במצב שלי, שלאחר חצי שנה פוטרתי, ללא משכורת, ללא תלוש משכורת ואפילו ללא מכתב פיטורין? האם איני זכאית לרשת ביטחון? האם עלי להיענש פעמיים?

יתרה מזאת, את המיסים, כולל מס פרוגרסיבי ממשיכים להוריד לי כרגיל, אפילו שאינני מקבלת משכורת - האם זה חוקי?

כל שנותיי בגבעת חיים עבדתי ללא בעיה, ללא סייג, והפרויקטים שהקמתי מדברים בעד עצמם. במשך חמש וחצי שנים רצופות עבדתי שבעה ימים בשבוע בחנות "לכל הרוחות" - האם ניתן להתעלם מכל זה? לשכוח?

כיצד אני אמורה **היום** לפרנס את משפחתי? האם ממשכורתו של בעלי לחודש אוגוסט, שעד היום לא שולמה על-ידכם?

עם יציאתי לעבודת חוץ דאגתם לדרוש את המשכורת לקיבוץ, אבל מהרגע שפוטרתי, אף אחד נדרש למצב - האם חבר נמדד רק בכספו?

למה הפכנו? האם זהו השינוי שרצינו? האם נמשיך לנהוג כעדר של שוטים, כמו שלושת הקופים: לא רואים-לא שומעים-לא מדברים?

אם רשת הביטחון לא יכולה לדאוג לאנשים במצבי, אני דורשת לא לשלם את הנדרש עבור רשת הביטחון.

אילה בן-אבו

אמא נולדה ב-28.9.1937 בקריית חיים, בת לבלה וזליג קרבצ'יק ואחות לאביבה ומוטקה. הוריה הם ממיסדי קריית חיים ומבוני הארץ. כמו כל חבריה הצטרפה לתנועת הנוער "המחנות העולים". בגיל 15 הגיעה לגבעת חיים, עם קבוצה מה"מחנות העולים" שנענו לקריאה להצטרף לקיבוץ. גבעת חיים, שזה עתה עבר את הפילוג היה זקוק לבני נוער כדי למלא את כיתות בית הספר. מאז ועד היום, 50 שנה, חייתה אמא בקיבוץ.

בשנת 1956 התגייסה לצה"ל לגבעתי, היתה מש"קית ח"ן ובמשך השירות הצבאי ליוותה את הלוחמים בפעולות התגמול המפורסמות - קרב קלקיליה, קרב כנרת ומבצע סיני. עם השחרור מהצבא התחתנה עם גיורא ונולד גיל.

במלאת לגיל שנה יצאה המשפחה הצעירה לקיבוץ תל רעים שבנגב (היום רעים) במסגרת עזרה לקיבוצים צעירים.

כעבור שנה חזרו לגבעת חיים וב-1963 נולד בועז. במשך כל אותן השנים היתה אמא מטפלת ילדים בפעוטון, בגן הילדים ובבית הספר.

לאחר התפרקות הנישואין יצאה אמא לעבודה במדרשת רופין, וב-1976 לקחה על עצמה את תפקיד המלווה הכספי של קיבוץ ייט"ב. עם תום התקופה בבקעה הצטרפה למחלקת ההסברה של מפלגת העבודה. בהמשך, יצאה ללימודים בקורס הדו-שנתי באפעל ולאחר מכן חזרה למדרשת רופין לריכוז קורסים. לאחר התקופה ברופין הצטרפה אמא לצוות האקונומיה בקיבוץ.

עד פרישתה לגימלאות מילאה מספר תפקידים בקיבוץ, ביניהם ריכוז סח"ב.

חמישה נכדים נולדו לאמא: רו ונטע, בנים לגיל וחיה, שלי, מאיה וטל בניהם של בועז ושרון. נכדיה היו מרכז חשוב בחייה. היא היתה מעורבת בגידולם ויחסיה עמם היו מיוחדים.

באפריל 2000 אובחנה מחלת הסרטן. רופאיה והמטפלים בה ציינו שוב ושוב את חוש ההומור שלה ונועם יחסיה עם הסביבה.

לפני חודשיים כשחלה החמרה במצבה אושפזה אמא שוב. לפני שבועיים, על-פי בקשתה חזרה מבית חולים לביתה, כדי לסיים בו את חייה.

במשך כל הזמן הזה ביקרו וסעדו אותה חבריה וחברותיה הרבים. רבקה'לה בר השכנה שבמשך שנתיים נתנה לה סיבה לקום בבוקר, ודרורה שסעדה אותה ימים ולילות בבית החולים וכאן בבית, וכל אותם חברים רבים שעזרו לה ולנו בזמנים קשים אלה. לכולכם נתונות תודותינו והערכותינו הרבות.

המשפחה

אמא וסבתא יקרה שלנו יש משהו לא הגיוני - בהלוויה של מי שסימל תמיד את שמחת החיים, כמון. לפני שבועיים, עם שובך מבית החולים, לאחר שהרופאים ויתרו למחלה אמרת לנו ביטחון ובאומץ הלב האופייניים לך, שלצערך הרב את הדברים שייאמרו על הקבר כבר לא תוכלי לשמוע ולכן את מבקשת לשמוע את מה שיש לנו להגיד.

כל מה שנתר לנו עכשיו, הנו לחזור על דברים שכבר אמרנו לך.

בשבילנו את האמא והסבתא הכי טובה בעולם. קיבלנו ממך את היקרות שבמתנות: אהבת אהבת עצמנו, אהבת החיים ואהבת הזולת. האהבה והחום והאור זרמו ממך תמיד בשפע וללא גבולות. תמיד היית כאן בשבילנו, ללא תנאי וללא סייג. עזרת לנו כתלמידים. עזרת לנו כחיילים. עזרת לנו כהורים צעירים.

קשריך עם הנכדים הם שם דבר. את היית איש סודם ולך הם היו מספרים את מה שלא מספרים לאף אחד.

יכולת הנדירה ויקרת הערך לא להיות נטל הפכה אותך לשותפה מלאה ומועדפת בחיינו. על כל אלה יעידו גם עשרות ומאות החברים והידידים שתמיד הקיפו אותך ונקשרו בך בנימי הנפש. אנחנו מקווים שהמוות שהביא מרגוע לגופך ינחם גם את רוחך.

תמיד תהיי לנו מודל לחיקוי כהורים וכסבים וסבתות. את האהבה שלך נעביר הלאה לכל העולם ולכל מי שנפגוש.

נוחי בשלום על משכבך

חוה'לה וינר

כמה מילים אישיות
 מה שהיה בינינו, חברות, משפחה, היה בשמחות, וכמובן בשעת צרה.
 כשפרצה המחלה הארורה, הייתי רחוקה. כשחזרתי, מייד באתי ברצון ובאהבה "הייתי כל-כך
 זקוקה לך" היא אמרה. הבטחתי שלא אעזוב, שאנסה ואשתדל לעשות מה שרק אוכל - לגעת,
 להקל - לא יכולתי להציל ולרפא, יכולתי רק להקשיב, לחבק, לדבר.
 האם זה מספיק? האם זה עוזר?

אני מקווה, מאוד מקווה, כי רציתי שתלך מוקפת תמיכה ואהבה. בקהלת נאמר: "לכל זמן
 ועת לכל חפץ תחת השמים, עת ללדת ועת למות..." אך זו לא היתה העת למות ולספוד, זו
 העת לרפוא, לצחוק ולאהוב.

למי הכוח להתמודד עם הגורל? רק לקבל אותו נוכל.
 "אני לא מפחדת למות" היא אמרה לי, "קשה לי להיפרד".
 גם לנו קשה, מאוד קשה להיפרד, טליה, אבל אין לנו ברירה.
 רעיה הרניק כתבה מילים שכאילו מלבי יצאו:

הבית שלי מלא תמונות של אנשים
 מתים וגם שחיים בינתיים
 לפעמים קשה לי להבחין בין השניים
 המעבר אינו חד כל-כך
 המתים נוגעים בי
 לפעמים במבטם
 והחיים פונים
 ממני
 וקורה שגם אני נבוכה
 אם אני שייכת לאלה
 או לאחרים.

דרורה מגל

טליה - נשיאת פרלמנט שיכון חצר א'
 הפרלמנט שלנו נוסד עוד בימי שולה, שהיתה הנשיאה הראשונה. לא היו בחירות, לא תעמולה
 ולא פריימריס. ידענו כולנו שאצל שולה יש בית, דשא ומקום לפרלמנט, וכך לעתים מזדמנות
 נוצר מעגל של כיסאות על הדשא של שולה, בדומה לשולחן העגול של אבירים, נשיאים, שרים
 וכו'.
 לא היו חרבות, לא היו כיבודים - אבל היתה שיחה.
 לאחר לכתה של שולה, עבר שרביט הנשיאות באופן טבעי ומייד לטליה, וגם הפעם לא היו
 בחירות. ידענו שאצל טליה נפתח וממשיך הפרלמנט.
 ההתכנסות היתה לרוב על הדשא, מי שבא דחף כיסא למעגל והתיישב, והמעשה הפשוט הזה
 הקנה לו מושב בפרלמנט. רוב הפרלמנט היה מורכב מנשים ומיעוטו גברים וכולם התקבלו אצל
 טליה במאור פנים.
 היו ויכוחים, דיונים, צחוקים, הצעות ורכילות...
 טליה רצתה לדעת הכל, כיאה לנשיאה, ואמרה תמיד אשר על לבה, פירגנה וכשצריך לא חסכה
 במילים קשות.
 הפרלמנט של השכונה היה יצירתי ומגוון וכל מי שבא פעם אחת וקיבל מושב... המשיך לבוא.
 ועכשיו, עם השינוי ועם לכתן בלא עת של שולה וטליה כנראה שעבר זמנו...
 נשארנו מיותמים ועצובים -

תחסרי לנו מאוד, טליה

נעמי משי

טליה -

יש דברים שהזמן לא נותן לשכוח.

כך את לנו טליה - מהחוויות החמות שלא שוכחים.

היית המטפלת שלנו בגן, אבל בגלל האהבה הגדולה בינינו ובגלל שהיה לנו קשה להיפרד, עברת אתנו גם לכיתה, אמרו: "רק לכיתה א', עד שיתרגלו..." נשארנו יחד עוד ארבע שנים, עד שעלינו לחטיבה.

אבל זו היתה רק פרידה זמנית.

גדלנו, בגרנו, הקמנו משפחות. חלקנו עזב את הקיבוץ - אבל אותה אהבת ילדות בינינו לא נשכחה וגם לא נחלשה.

טליה - תמיד עם החיוך הענקי וקריאת ההתפעלות בה היית מקבלת אותנו - כאילו רק חיכית. מתעניינת בילדים, במשפחה, ותמיד חיבוק גדול בסוף.

לפני שנה חגגנו יחד יומולדת עגול. נפגשנו בברכה.

ידענו שקשה לך ללכת - אבל לא ויתרת, ובאת, ממלאת את המקומות בהם הזכרונות קצת נחלשו, ולכל אחד יש אצלך ספר שלם של סיפורי ילדות.

טליה היית בשבילנו האמא של הכיתה.

ריפדת את ילדותנו באהבה גדולה - וכך נזכור אותך.

היי שלום טליה

גלית - וכל קבוצת רימון

הכרתי את טליה מקרוב בעיקר כידידה קרובה וכמטפלת מסורה של שולה.

טליה הגיעה לגבעת חיים בראשית שנות ה-50 עם קבוצה של המחנות העולים. מעטים זוכרים את הקבוצה הזאת, שבאה אלינו מייד אחרי הפילוג. הרי כוחות העבודה המעטים שהיו לנו אז היו של ילדים מהמחוזים הראשונים: נעמי משי וגיורא וינר; יאיר נהרי ואבי תירוש; חגי גבע וארנון יבין; עליזה גור ואמיר קרן. את הכיתות הקטנות ממילא, שנעשו קטנות עוד יותר אחרי הפילוג השלימו בני המחנות העולים, עם הלהט החלוצי שלהם.

טליה נשארה פה יחידה מהקבוצה.

היא הראשונה שפרצה את המעגל המקובל של עבודת הבחורות - חינוך וטיפול, מטבח ועוד פעם חינוך, וחקלאות, בעיקר ענפי החי לשניים אחדות. נדמה לי שהיא היתה הראשונה בין האמהות הצעירות שעשתה רשיון נהיגה, הלכה לעבודת חוץ ועסקה בארגון וכלכלה.

אבל לנו טליה היתה הידידה של שולה, שטפלה בה בבית ובבתי החולים - תמיד מוכנה, תמיד זמינה, תמיד במקום הנכון ובזמן הנכון.

היתה לה זכות גדולה, לטליה, בשנות מחלתה יצרה סביבה מעגל של אהבה ומסירות ובזה העניקה לסובבים אותה, לא פחות ממה שהם העניקו לה.

אשרי אלה היוודעים ליצור אהבה, חבל שהם נקטעים מוקדם מדי - אחרי טליה נפער חור גדול. לילי קליין

תודה מקרה לב

בימיה האחרונים, נזקקה טליה אמנו לטיפול ועזרה רבים במשך כל שעות היממה.

ברצוננו להודות ולהביע את הערכתנו הרבה, לכל אלה שעזרו לנו ואפשרו לתת את הסעד הטוב ביותר: לצוות המרפאה, ולנאוה כהנא ורחל שטרן, שהיו זמינים עבורה ועבורנו בכל שעה וזמן עם כל הלב, לחברותיה שישבו לידה בבית החולים ובבית במסירות ואהבה ולכל החברים הרבים שהיו אתנו בימים הקשים ובשעה.

בועז, שרון, חוה'לה וגיל וינר

בהלה בקיבוץ: התגלה כלב נגוע כלבת

במועצה האזורית ביקשו מהציבור שבא במגע עם הכלב לפנות לשירות הווטרינרי או ללשכת הבריאות בנתניה.

והתגלה כי הוא נגוע בכלבת. הכלב, כך התברר לא חוסן כנגד מחלות חיות מחמד. יש לציין כי בשל גילו הצעיר, חצי שנה בלבד, לא ניתן היה לחסן אותו עד להגיעו לגיל המתאים.

דובר המועצה האזורית עמק חפר חיים אלטמן, מסר השבוע את מספרי הטלפון של השירות הווטרינרי 09-8981666 או של לשכת הבריאות בנתניה 09-8300133.

השבוע דווח על כלב מקיבוץ בחן שהתגלה כנגוע בכלבת. מדובר בכלב אמסטף מעורב בן כחצי שנה. במועצה האזורית עמק חפר מבקשים מהציבור הרחב שחושש כי בא במגע עם אותו כלב לפנות לשירות הווטרינרי של המועצה או ללשכת הבריאות בנתניה, על מנת להיבדק.

הכלב המדובר התגלה לאחרונה בקיבוץ בחן כשהוא מגלה סימני עצבנות. לאחר שנלכד הוא הועבר לבדיקה ווטרינרית

הביא לדפוס רמי בן שלום

האם להמשיך לבטח בנים בחו"ל?

הורים לבנים השוהים בחו"ל מתלבטים לא פעם בשאלה, האם להמשיך ולשלם את דמי הביטוח הלאומי עבור הבן או הבת.

להלן, חוזר מעודכן בנושא זה, כפי שהתפרסם בימים אלה, ובו הסברים על התנאים לזכאות לקבלת שירותים רפואיים בישראל לישראלים שיצאו לחו"ל למשך למעלה משנתיים וחזרו משם:

תושב ישראל, שיחזור לארץ החל מ-1 במרץ 2003 ואילך, לאחר שנעדר מן הארץ במשך "שתי שנות היעדרות" רצופות או יותר, שבהן לא שולמו בעדו למוסד לביטוח לאומי דמי ביטוח בריאות, לא יהיה זכאי לקבל שירותים רפואיים מקופות החולים בארץ במשך התקופה הקבועה לחוק כלהלן:

- "שנת היעדרות" של תושב ישראל מן הארץ היא שנה, אשר במהלכה התגורר תושב ישראל 182 ימים, לפחות, גם אם לא היו רצופים, בחו"ל.
 - על כל "שנת היעדרות" של תושב ישראל מן הארץ (ראה הגדרה למעלה), שבעדה לא שולמו בעבורו למוסד לביטוח לאומי דמי ביטוח בריאות באופן סדיר - תישלל ממנו הזכאות לקבל שירותים רפואיים בארץ במשך חודשיים. קיימת לתושב ישראל האפשרות לקבל שירותים רפואיים בארץ מייד עם חזרתו לישראל ולא יישללו ממנו השירותים הרפואיים, אם הוא ישלם "תשלום חודשי מיוחד" הקבוע בחוק, במשך 12 חודשים רצופים לפני חזרתו לארץ, ובלבד שלא היה פיגור בתשלום החודשי המיוחד ביותר מ-3 חודשים.
- סכום "התשלום החודשי המיוחד" שווה לסך דמי ביטוח בריאות החל על עובד, שהכנסתו היא בסך ההכנסה המירבית לתשלום דמי ביטוח (ההכנסה המירבית הזו היא סכום השווה לחמש פעמים השכר הממוצע במשק כפול 2.8%).

הביאה לפרסום פוריה

מתוך עלון קיבוץ מעברות

מלא טוב
 לאסתי ואיזיק כדור
 אהלודר הנכד יונתן
 בנס של אורי ואלי
 אא אסקר
 ברכות לכל המשפחה

חיוג מקוצר בטלפונים של אורנג'י - רשימה חלקית
 הרשימה המלאה אצל משה בניק

ז. אוויר	שגריר - שירותי גרירה (למנויים בלבד)	*888	חינם	מרכז שירות לקוחות אורנג'י	*054
"	מוקד תנועה - קול ישראל	*955	חינם	שירות לקוחות קווי זהב	*012
"	רכבת ישראל - מודיעין	*5770	ז. אוויר	בנק הפועלים - פועלים ישיר	*016
"	"הדקה ה-90" - טיסות	*090	"	הבנק הבינ"ל הראשון - ביצוע פעולות	*031
"	ארקיע - מרכז הזמנות	*4888	"	משרד החינוך - מידע ודיווח	*1211
"	חברת חשמל	*103	"	מודיעין נתב"ג - נחיתות והמראות	*300
"	מוקד נטל"י - רפואת חירום	*767	"	משרד החוץ - חדר מצב	*315
"	ישראלכרט - שירות לקוחות	*5353	"	מרכז מידע מפעל הפיס	*695
"	אלי"י - אגודה להגנת הילד	*3966	"	טוטו - ניחוש נכון	*2111
			"	שירות מטרולוגי - תחזית מזג האוויר	*995

הזמנות גז, אך ורק כתובות. יש להניח בתא הדואר
 של אורי מטיאס.
 לא יתקבלו הזמנות בעל-פה.

תודה

לך ברחיק
 ולרור ברכות
 לכל צוות בית שקמה
 על האיכול המסור,
 על היחס האישי, על הדאגה לכל פרט,
 על האווירה החמה והתומכת - "ישר כוח".
 מודה לכם ואוהבת אתכם
 רות ארנזה

